

## Nr 186

*Kungl. Majt:s proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 29 oktober 1964.*

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 9 september 1964 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 14 oktober 1964 undertecknat avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

**BERTIL**

*G. E. Sträng*

---

### Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Avtalet ersätter ett den 28 juli 1960 ingånget avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Det nya avtalet har möjliggjorts genom numera vidtagna ändringar i brittisk lagstiftning och innebär, i motsats till det gällande avtalet, att dubbelbeskattning i princip fullständigt undviks.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker. Det blir tillämpligt i fråga om kvarlåtenskap efter personer, som avlider efter ikraftträdandet.

**Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å kvarlåtenskap**

Konungariket Sveriges regering och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering hava,

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å kvarlåtenskap,

överenskommit om följande bestämmelser:

#### *Artikel I*

(1) De skatter, som avses i detta avtal, äro:

(a) Beträffande Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland:

i Storbritannien utgående kvarlåtenskapsskatt.

(b) Beträffande Sverige:

i Sverige utgående arvsskatt.

(2) Detta avtal skall även tillämpas beträffande alla andra skatter, vilka äro i huvudsak likartade med de i paragraf (1) ovan angivna skatterna och vilka påläggas i Sverige eller Storbritannien efter under-tecknandet av detta avtal.

#### *Artikel II*

(1) Där icke sammanhanget annat föranleder, skola i detta avtal följande uttryck hava nedan angiven betydelse:

(a) uttrycket »Förenade Konungariket» åsyftar Storbritannien och Nordirland;

(b) uttrycket »Storbritannien» betyder England, Wales och Skottland men inbegriper icke Norman-

**Convention between the Government of the Kingdom of Sweden and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to duties on the estates of deceased persons**

The Government of the Kingdom of Sweden and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to duties on the estates of deceased persons;

Have agreed as follows:

#### *Article I*

(1) The duties which are the subject of the present Convention are:

(a) in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

the estate duty imposed in Great Britain;

(b) in Sweden:

the succession duty imposed in Sweden.

(2) The present Convention shall also apply to any other duties of a substantially similar character to the duties referred to in paragraph (1) above which may be imposed in Great Britain or Sweden subsequently to the date of signature of the present Convention.

#### *Article II*

(1) In the present Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland;

(b) the term "Great Britain" means England, Wales and Scotland, and does not include The

diska öarna (Channel Islands) och ön Man;

(c) uttrycket »stat», då det användes beträffande den ena eller den andra avtalsslutande staten åsyftar Sverige eller Storbritannien, alltefter som sammanhanget kräver;

(d) uttrycket »skatt» åsyftar den i Sverige utgående arvsskatten eller den i Storbritannien utgående kvarlåtenskapsskatten, alltefter som sammanhanget kräver.

(2) (a) Vid tillämpningen av detta avtal skall frågan, huruvida en avliden vid sin död var bosatt inom en av de avtalsslutande staterna, avgöras i överensstämmelse med gällande lag i den staten.

(b) Då på grund av bestämmelserna i punkt (a) ovan en avliden anses vara bosatt i båda de avtalsslutande staterna, skall följande gälla:

(i) Han skall anses vara bosatt i den avtalsslutande stat, i vilken han hade ett hem som stadigvarande stod till hans förfogande vid hans död. Om han hade ett sådant hem i båda de avtalsslutande staterna, anses han vara bosatt i den avtalsslutande stat med vilken han hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

(ii) Om det icke kan avgöras, i vilken avtalsslutande stat centrum för levnadsintressena befann sig, eller om han icke i någondera avtalsslutande staten hade ett hem som stadigvarande stod till hans förfogande, anses han vara bosatt i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistades.

(iii) Om han stadigvarande vis-

Channel Islands and the Isle of Man;

(c) the term "territory", when used in relation to one or the other Contracting Party, means Great Britain or Sweden, as the context requires;

(d) the term "duty" means the estate duty imposed in Great Britain or the succession duty imposed in Sweden, as the context requires.

(2) (a) For the purposes of the present Convention, the question whether a deceased person was domiciled at the time of his death in any part of the territory of one of the Contracting Parties shall be determined in accordance with the law in force in that territory.

(b) Where by reason of the provisions of sub-paragraph (a) above a deceased person is deemed to be domiciled in the territory of each of the Contracting Parties, then this case shall be solved in accordance with the following rules:

(i) he shall be deemed to be domiciled in the territory of the Contracting Party in which he had a permanent home available to him at the time of his death; if he had a permanent home available to him in the territory of each of the Contracting Parties, he shall be deemed to be domiciled in the territory of the Contracting Party with which his personal and economic relations were closest (centre of vital interests);

(ii) if the Contracting Party in whose territory he had his centre of vital interests can not be determined, or if he had not a permanent home available to him in the territory of either Contracting Party, he shall be deemed to be domiciled in the territory of the Contracting Party in which he had an habitual abode;

(iii) if he had an habitual abode

tades i båda de avtalsslutande staterna eller om han icke vistades stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han var medborgare.

(iv) Om han var medborgare i båda staterna eller om han icke var medborgare i någon av dem, skola beskattningsmyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

(3) Då en av de avtalsslutande staterna tillämpar bestämmelserna i avtalet, skall, såvida icke sammanhanget annorlunda kräver, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar i den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i avtalet.

### *Artikel III*

(1) Om en avliden vid sin död var bosatt inom den ena avtalsslutande statens område, skall, såvitt gäller skattens bestämmande ävensom tillämpningen av artikel V och avräkningsförfarandet enligt artikel VI, frågan, var varje slag av egendom skall anses vara belägen, avgöras uteslutande i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel IV.

(2) Paragraf (1) av denna artikel är tillämplig allenast under förutsättning att, med bortseende från artikel IV:

(a) skatt skulle utgå för egendomen enligt lagstiftningen i båda de avtalsslutande staterna; eller

(b) skatt skulle utgå för egendomen enligt lagstiftningen i den ena avtalsslutande staten och skulle utgå även enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten, därest ej uttryckligt undantag från skatteplikt stadgats i sistnämnda lagstiftning.

(3) Paragraf (1) av denna arti-

in the territory of each of the Contracting Parties, or in the territory of neither, he shall be deemed to be domiciled in that of which he was a national;

(iv) if he was a national of both territories or of neither of them, the taxation authorities of the Contracting Parties shall determine the question by mutual agreement.

(3) In the application of the provisions of the present Convention by either Contracting Party any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law in force in the territory of that Party relating to the duties which are the subject of the Convention.

### *Article III*

(1) Where a person was at the time of his death domiciled in any part of the territory of one of the Contracting Parties, the situs of any property shall for the purpose of the imposition of duty and for the purposes of Article V and of the credit to be allowed under Article VI be determined exclusively in accordance with the rules in Article IV.

(2) Paragraph (1) of this Article shall apply if, and only if, apart from the said Article IV:

(a) duty would be imposed on the property under the law of the territory of each of the Contracting Parties; or

(b) duty would be imposed on the property under the law of the territory of one of the Contracting Parties and would, but for some specific exemption, also be imposed thereon under the law of the territory of the other Contracting Party.

(3) Paragraph (1) of this Article

kel är icke tillämplig i den mån densamma skulle leda till att skatt skulle utgå i den ena avtalsslutande staten för egendom, för vilken, med bortseende från sagda paragraf, skatt icke skall utgå i den staten.

shall not apply if by reason of its application duty would be imposed in the territory of one of the Contracting Parties on property on which, apart from the said paragraph, duty would not be imposed in that territory.

#### Artikel IV

De bestämmelser, som åsyftas i paragraf (1) av artikel III, äro:

(a) rättigheter, vilka avse fast egendom (dock icke sådana rättigheter för vilka fast egendom utgör säkerhet), skola anses vara belägna å den ort, där den fasta egendomen finnes;

(b) rättigheter, vilka avse sådana materiella ting av lös egendoms natur (dock icke sådana rättigheter för vilka dylika ting utgöra säkerhet), beträffande vilka särskild bestämmelse icke meddelats i det följande, eller sedlar eller annan å utställningsorten såsom lagligt betalningsmedel erkänd valuta eller växlar eller löpande skuldebrev, skola anses vara belägna å den ort, där de materiella tingen, sedlarna, valutorna, växlarna eller skuldebreven finnas vid dödsfallet, eller, därest egendomen är under befordran från en ort till annan, å destinationsorten;

(c) fordringar, vare sig säkerhet för desamma ställts eller icke — härunder inbegripas av stat, kommun eller offentlig myndighet utfärdade värdepapper samt av bolag utfärdade debentures men inbegripas icke sådana fordringar för vilka särskild bestämmelse meddelats i denna artikel — skola anses vara belägna å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(d) aktier eller andelar i bolag eller ekonomisk förening — härunder inbegripas aktier eller andelar som innehavas av annan person (nominee), vare sig rätten att uppbära avkastningen (beneficial own-

#### Article IV

The rules referred to in paragraph (1) of Article III are:

(a) rights or interests (otherwise than by way of security) in or over immovable property shall be deemed to be situated at the place where such property is located;

(b) rights or interests (otherwise than by way of security) in or over tangible movable property, other than such property for which specific provision is hereinafter made, and in or over bank or currency notes, other forms of currency recognised as legal tender in the place of issue, negotiable bills of exchange and negotiable promissory notes, shall be deemed to be situated at the place where such property, notes, currency or documents are located at the time of death or, if *in transitu*, at the place of destination;

(c) debts, secured or unsecured, including securities issued by any Government, municipality or public authority, and debentures and debenture stock issued by any company but excluding the forms of indebtedness for which specific provision is made herein, shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of his death;

(d) shares or stock in a company (including shares or stock held by a nominee, whether the beneficial ownership is evidenced by scrip certificates or otherwise) shall be deemed to be situated at the place

ership) framgår av skriftlig handling eller annorledes — skola anses vara belägna å ort inom den stat, inom vilken eller enligt vars lagstiftning bolaget eller föreningen bildats;

(e) rätt till penningbelopp, som utfalla på grund av försäkringsavtal, skall anses vara belägen å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(f) fartyg och luftfartyg ävensom andelar däri skola anses vara belägna å den ort, där fartyget eller luftfartyget registrerats;

(g) goodwill såsom tillgång i rörelse eller fritt yrke skall anses vara belägen å den ort, där rörelsen eller yrket, vartill densamma hänför sig, utövas;

(h) patent, varumärke, mönster, upphovsrätt ävensom rätt att nyttja patent, varumärke, mönster eller egendom som är föremål för upphovsrätt skola anses vara belägna å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(i) på rättsstridig handling grundade rätts- eller skadeståndsanspråk, som kunna göras gällande för den avlidnes dödsbos räkning, skola anses vara belägna å den ort, där rätts- eller skadeståndsanspråken uppkommo;

(j) domfästa fordringar skola anses vara belägna å domstolens kansliort;

(k) tillgångar, vilka ingå i oskift dödsbo, skola anses vara belägna där varje särskild tillgång är belägen enligt föreskrifterna under (a)—(j) samt (l) i denna artikel;

(l) varje annan rättighet skall anses vara belägen å den ort, där rättigheten anses vara belägen enligt gällande lag i den avtals slutande stat, i vilken den avlidne var bosatt.

in or under the law of which the company was incorporated;

(e) moneys payable under a policy of assurance or insurance shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of this death;

(f) ships and aircraft and shares thereof shall be deemed to be situated at the place of registration of the ship or aircraft;

(g) goodwill as a trade, business or professional asset shall be deemed to be situated at the place where the trade, business or profession to which it pertains is carried on;

(h) patents, trade marks, designs, copyright and rights or licences to use any patent, trade mark, design or copyrighted material shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of his death;

(i) rights or causes of action *ex delicto* surviving for the benefit of an estate of a deceased person shall be deemed to be situated at the place where such rights or causes of action arose;

(j) judgment debts shall be deemed to be situated at the place where the judgment is recorded;

(k) assets forming part of an undivided estate shall be deemed to be situated where each individual asset is located in accordance with rules (a)—(j) and (l) of this Article;

(l) any other right or interest shall be deemed to be situated at the place determined by the law in force in the territory of the Contracting Party in whose territory the deceased person was domiciled.

*Artikel V*

(1) Vid bestämmandet av det belopp varå skatt skall beräknas skola medgivnas de avdrag, som äro tillåtna enligt gällande lag i den stat i vilken skatten utgår.

(2) Skall skatt utgå i den ena avtalsslutande staten i anledning av någons frånfälle, och var den avlidne vid sin död icke bosatt inom denna stat utan inom den andra avtalsslutande staten, skall vid bestämmandet av skattens belopp eller av tillämplig skattesats hänsyn icke tagas till egendom belägen utanför den förstnämnda staten. Vad nu sagts skall icke äga tillämpning beträffande i Storbritannien utgående skatt för egendom som övergår till annan på grund av förordnande underkastat lagstiftningen i Storbritannien eller beträffande i Sverige utgående skatt i fall då en svensk medborgare vid sitt frånfälle var bosatt i Storbritannien.

*Artikel VI*

(1) Då skatt utgår i den ena avtalsslutande staten för egendom, som icke är belägen i den staten utan är belägen i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten från så stor del av sin skatt (beräknad enligt eljest gällande regler), som är hänförlig till ifrågavarande egendom, medge avräkning (ej överstigande beloppet av den till egendomen hänförliga skatten) för så stor del av den i den andra avtalsslutande staten påförda skatten, som är hänförlig till berörda egendom.

(2) Om en avliden vid sin död var bosatt inom den ena avtalsslutande statens område och skatt utgår i båda de avtalsslutande staterna för egendom, som är belägen utanför båda staterna, skall den stat, inom vilken den avlidne icke var bosatt vid sin död, från så stor

*Article V*

(1) In determining the amount on which duty is to be computed, permitted deductions shall be allowed in accordance with the law in force in the territory in which the duty is imposed.

(2) Where duty is imposed in the territory of one Contracting Party on the death of a person who at the time of his death was not domiciled in any part of that territory but was domiciled in some part of the territory of the other Contracting Party, no account shall be taken, in determining the amount or rate of such duty, of property situated outside the former territory; provided that this paragraph shall not apply to duty imposed in Great Britain on property passing under a disposition governed by the law of Great Britain or to duty imposed in Sweden in the case of a Swedish national dying domiciled in any part of Great Britain.

*Article VI*

(1) Where one Contracting Party imposes duty on any property which is not situated in its territory but is situated in the territory of the other Contracting Party, the former Party shall allow against so much of its duty (as otherwise computed) as is attributable to that property a credit (not exceeding the amount of the duty so attributable) equal to so much of the duty imposed in the territory of the other Contracting Party as is attributable to such property.

(2) Where a person was at the time of his death domiciled in any part of the territory of one of the Contracting Parties and each Contracting Party imposes duty on any property which is situated outside the territories of both Parties, the Party of the territory where the

del av sin skatt (beräknad enligt eljest gällande regler), som är hänförlig till ifrågavarande egendom, medgiva avräkning (ej överstigande beloppet av den till egendomen hänförliga skatten) för så stor del av den i den andra avtalsslutande staten påförda skatten, som är hänförlig till berörda egendom.

(3) Vid tillämpningen av denna artikel skall beloppet av den i en avtalsslutande stat påförda skatt, som skall anses hänförlig till varje slag av egendom, fastställas sedan hänsyn tagits till varje annan avräkning för skatt, skatteavdrag och skattelindring eller varje annan eftergift eller nedsättning av skatt än sådan, som medgives i fråga om skatt, vilken påföres i den andra avtalsslutande staten.

#### Artikel VII

(1) Framställning om avräkning för skatt eller återbetalning av skatt grundad på bestämmelserna i detta avtal skall göras inom sex år räknat från den dag då den person, beträffande vars kvarlåtenskap framställningen göres, avlidit eller då händelse, som föranleder skattskyldighetens inträde, inträffar å senare dag, inom sex år från sagda dag.

(2) Räkna skall icke utgå å skattebelopp som återbetalas på grund av bestämmelserna i paragraf (1).

#### Artikel VIII

(1) Beskattningsmyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna skola utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till beskattningsmyndigheternas förfogande enligt de båda avtalsslutande staternas respektive skattelagar) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i föreliggande avtal eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt i fråga om de skatter, som avses i avtalet.

deceased was not domiciled at the time of his death shall allow against so much of its duty (as otherwise computed) as is attributable to that property a credit (not exceeding the amount of the duty so attributable) equal to so much of the duty imposed in the territory of the other Contracting Party as is attributable to such property.

(3) For the purposes of this Article, the amount of the duty of a Contracting Party attributable to any property shall be ascertained after taking into account any credit, allowances and relief or any remission or reduction of duty otherwise than in respect of duty payable in the territory of the other Contracting party.

#### Article VII

(1) Any claim for a credit or a refund of duty founded on the provisions of the present Convention shall be made within six years from the date of the death of the deceased person in respect of whose estate the claim is made, or, where the event causing duty to be payable occurs at some later date, within six years from that date.

(2) Any such refund shall be made without payment of interest on the amount so refunded.

#### Article VIII

(1) The taxation authorities of the Contracting Parties shall exchange such information (being information available under the respective taxation laws of the Contracting Parties) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the duties which are the subject of the present Convention. Any in-



De utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än dem, som handlägga tillämpning, taxering och uppbörd av de skatter, som avses i avtalet. Sådana upplysningar få emellertid icke utbytas, som skulle röja affärshemlighet eller något i affärsverksamhet nyttjat förfaringssätt.

(2) Beskattningsmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna må träda i direkt förbindelse med varandra för genomförandet av bestämmelserna i detta avtal ävensom till undanröjande av svårigheter eller tveksamhet vid avtalets tillämpning eller tolkning.

(3) Uttrycket »beskattningsmyndigheter» åsyftar i detta avtal för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud, för Storbritanniens vidkommande »the Commissioners of Inland Revenue» eller deras befullmäktigade ombud och för Nordirlands vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud. Därast avtalet jämlikt artikel IX utsträcker att gälla något i nämnda artikel angivet territorium skall för detta territoriums vidkommande med »beskattningsmyndigheter» förstås den myndighet i sagda territorium, som är behörig att handlägga frågor rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

#### Artikel IX

(1) Detta avtal må, antingen i dess helhet eller med vissa jämkningar, utvidgas till att även avse varje territorium, för vars förbindelser med främmande makter Förenade Konungariket har att svara, under förutsättning att därstädes utgå skatter, som äro i huvudsak likartade med dem, vilka avses i detta avtal. Varje sådan utvidgning av avtalet skall gälla från den dag och med de jämkningar och villkor (inbegripet även villkor angående

formation so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the administration, assessment and collection of the duties which are the subject of the present Convention. No information shall be exchanged which might disclose any trade secret or trade process.

(2) The taxation authorities of the Contracting Parties may communicate with each other directly for the purpose of giving effect to the provisions of this Convention and for resolving any difficulty or doubt as to the application or interpretation of the Convention.

(3) In this Convention, the term "taxation authorities" means, in the case of Great Britain, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative; in the case of Sweden, the Minister of Finance or his authorised representative; in the case of Northern Ireland the Minister of Finance or his authorised representative; and, in the case of any territory to which the present Convention is extended under Article IX, the taxation authority for the administration in such territory of the duties to which the present Convention applies.

#### Article IX

(1) The present Convention may be extended, either in its entirety or with modifications, to any territory for whose international relations the United Kingdom is responsible and which imposes duties substantially similar in character to those which are the subject of the Convention, and any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions (including conditions as to termination) as may be

giltighetstiden) som bestämmas genom notväxling mellan de båda avtalslutande staterna.

(2) Därest detta avtal jämlikt artikel XII upphör att gälla beträffande Sverige och Förenade Konungariket, skall, om icke annat uttryckligen överenskommits mellan de båda avtalslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje territorium, vartill avtalet utsträckts jämlikt denna artikel.

#### Artikel X

(1) Detta avtal skall äga tillämpning beträffande Nordirland och kvarlåtenskapsskatt, som utgår i Nordirland, på samma sätt som det äger tillämpning beträffande Storbritannien och den kvarlåtenskapsskatt, som utgår i Storbritannien. Avtalet skall dock kunna uppsägas enbart beträffande Nordirland i enlighet med bestämmelserna i artikel XII.

(2) Dock skall skatt icke utgå i Sverige för i Nordirland belägen fast egendom, så länge som skatt icke utgår i Nordirland för i Sverige belägen fast egendom, som övergår till annan annorledes än på grund av förordnande underkastat lagstiftningen i Nordirland. Om den avlidne vid sin död var bosatt i Sverige, må emellertid vid bestämmandet av den för återstoden av kvarlåtenskapen tillämpliga skattesatsen hänsyn tagas till sådan i Nordirland belägen fast egendom.

#### Artikel XI

(1) Detta avtal skall ratificeras i enlighet med vardera avtalslutande statens grundlagar och övriga föreskrifter.

(2) Ratifikationshandlingarna skola utväxlas i London snarast möjligt.

(3) Avtalet skall träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och skall tilläm-

specified and agreed between the Contracting Parties in Notes to be exchanged for this purpose.

(2) The termination in respect of the United Kingdom or Sweden of the present Convention under Article XII shall, unless otherwise expressly agreed by the Contracting Parties, terminate the application of the Convention to any territory to which it has been extended under this Article.

#### Article X

(1) The present Convention shall apply in relation to Northern Ireland and to the estate duty imposed in Northern Ireland as it applies in relation to Great Britain and to the estate duty imposed in Great Britain, but shall be separately terminable in respect of Northern Ireland in accordance with the provisions of Article XII.

(2) Duty shall not be imposed, however, in Sweden on immovable property situated in Northern Ireland so long as duty is not imposed in Northern Ireland on immovable property situated in Sweden passing otherwise than under a disposition governed by the law of Northern Ireland; provided that where a deceased person was domiciled in Sweden at the time of his death, such property situated in Northern Ireland may be taken into account in determining the rate of duty on the remainder of his estate.

#### Article XI

(1) The present Convention shall be ratified in accordance with the respective constitutional and legal requirements of the territories of the Contracting Parties.

(2) The instruments of ratification shall be exchanged at London as soon as possible.

(3) The present Convention shall enter into force on the date of the exchange of instruments of ratifi-

pas i fråga om kvarlåtenskap efter personer som avlida å eller efter nämnda dag.

(4) Avtalet mellan Sverige samt Förenade Konungariket och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, vilket undertecknades i London den 28 juli 1960, skall upphöra att gälla såvitt angår sådana skatter, beträffande vilka förevarande avtal jämlikt paragraf (3) ovan äger tillämpning.

### Artikel XII

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än tre år efter det att avtalet trätt i kraft — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med utgången av det kalenderår under vilket uppsägningen äger rum; dock att avtalet alljämt skall äga tillämpning i fråga om kvarlåtenskap efter personer som avlida före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av respektive regering, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och engelska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 14 oktober 1964.

För Konungariket Sveriges  
regering:

(Med förbehåll för ratifikation efter  
riksdagens godkännande)

*Torsten Nilsson*

För Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands  
regering:

For the Government of the Kingdom  
of Sweden:

(Subject to ratification after the  
approval of the Riksdag)

For the Government of the United  
Kingdom of Great Britain and  
Northern Ireland:

*P. M. Crosthwaite*

cation and shall be applicable to estates of persons who die on or after that date.

(4) The Convention between Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for relief from double taxation with respect to duties on the estates of deceased persons, signed at London on the 28th of July, 1960, shall terminate and cease to be effective as respects duties to which the present Convention in accordance with paragraph (3) above applies.

### Article XII

The present Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting Parties may, on or before the thirtieth day of June in any year, but not earlier than three years after the Convention enters into force, give to the other Contracting Party, through the diplomatic channel, written notice of termination. In such event the Convention shall cease to be effective at the end of the calendar year in which the notice is given but shall continue to apply in respect of the estate of any person dying before the end of that year.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Done in duplicate at Stockholm, in the Swedish and English languages, both texts being equally authoritative this 14th day of October 1964.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t  
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 sep-  
tember 1964.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM,  
KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, PALME,  
SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Palme, anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap* samt anför därvid följande.

Den 28 juli 1960 träffades mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland ett avtal till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1960: 181, BevU 83, Rskr 391) och trädde i kraft den 14 februari 1961 (SFS 1961: 97).

På grund av dåvarande utformning av brittisk skattelagstiftning kunde 1960 års arvsskatteavtal icke utformas så att dubbelbeskattning kunde fullständigt undanröjas i samtliga fall. Blott i fråga om fast egendom kan dubbelsbeskattning undvikas helt. Beträffande annan egendom medför avtalet i regel endast en lindring i bestående dubbelbeskattning. Dödsboet kan i dessa fall vid arvsbeskattningen i den avlidnes hemviststat erhålla avdrag såsom för skuld för den skatt, som i den andra staten påföres där belägen egendom.

Genom år 1962 vidtagna ändringar i brittisk skattelagstiftning skapades förutsättningar på brittisk sida att träffa avtal om undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap i sådana situationer, som tidigare icke kunnat regleras. Med anledning härav framfördes från svensk sida förslag om inledande av förhandlingar om revision av 1960 års avtal i syfte att så långt möjligt få till stånd en allmängiltig lösning av dubbelbeskattningsfrågorna. Sedan man på brittisk sida förklarar sig beredd att upptaga sådana förhandlingar, ägde dessa rum i Stockholm mellan särskilt utsedda förhandlingsdelegationer under tiden den 6—den 8 februari 1963. På svensk sida fördes förhandlingarna under ordförandeskap av chefen för finansdepartementets rättsavdelning hovrättsrådet Erik Aqvist. Förhandlingarna resulterade i ett på engelska språket avfattat förslag till avtal för undvikande av

dubbelsbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap. Genom efterföljande skriftväxling vidtogs viss ändring i förslaget, varjämte enighet nåddes om svensk text till avtalsförslaget.

Förslaget till arvsskatteavtal torde få fogas såsom *Bilaga*<sup>1</sup> vid statsrådsprotokollet i detta ärende.

Avtalsförslaget har remitterats till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 11 mars 1963 förklarar att förslaget ej föranlett någon erinran från de synpunkter hovrätten haft att anlägga vid sitt bedömande.

I detta sammanhang torde jag få i korthet beröra den brittiska arvsskattelagstiftningen.

I Storbritannien uttages arvsskatt i form av kvarlåtenskapsskatt (estate duty). Skatten beräknas på nettovärdet av den avlidnes kvarlåtenskap, vari ingår även vissa av den avlidne inom fem år före dödsfallet fullbordade gåvor samt vissa försäkringsförmåner m. m. Skattskyldighetens omfattning är beroende av den avlidnes bosättning (domicile) och egendomens belägenhet. Sålunda utgår skatt på all den avlidnes kvarlåtenskap, om denne vid sitt fränfalle var bosatt i Storbritannien. Var den avlidne vid sin död ej bosatt i Storbritannien, utgår skatt endast på där belägen egendom. Kvarlåtenskap icke överstigande 5 000 pund är fri från skatt. Likaså fritages från beskattning vissa av staten utfärdade värdepapper vilka efterlämnas av person, som saknade hemvist (domicile, ordinary residence) i Storbritannien och Nordirland. Skatten är starkt progressiv; skattesatsen varierar mellan 1 procent på kvarlåtenskaper mellan 5 000 och 6 000 pund och 80 procent på kvarlåtenskaper över 1 miljon pund. Den uppnådda skattesatsen utgår på hela den skattepliktiga kvarlåtenskapen. En med 45 procent reducerad skatteskala tillämpas emellertid såvitt avser jordbruksegendom och viss industriell egendom. I de fall då egendom utanför Storbritannien är underkastad arvssbeskattning såväl i Storbritannien som i den stat, där egendomen är belägen, medges avräkning från brittisk skatt för den i den andra staten erlagda skatten.

I Nordirland uttages en kvarlåtenskapsskatt, som i administrativt hänseende är skild från den som uttages i Storbritannien. Skattereglerna överensstämmer i stort sett med dem som gäller för Storbritannien. Utomlands belägen fast egendom inräknas dock ej i den kvarlåtenskap, som kan beskattas i Nordirland.

Under det föreliggande avtalsförslaget inbegripes kvarlåtenskapsskatten i Storbritannien och i Nordirland samt den svenska arvsskatten [art. I (1) och X (1)]. Avtalet avses skola i första hand äga tillämpning på kvarlåtenskap efter personer, som vid dödsfallet var bosatta i någon av de avtalslutande staterna, men förslagets giltighetsområde har icke uttryckligen be-

<sup>1</sup> Bilagan har uteslutits här. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom därutinnan *att* ratifikationsortens namn införts i art. XI (2) samt *att*, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

gränsats härtill. Således avses även att kvarlåtenskapen efter exempelvis en i tredje stat bosatt svensk medborgare skall i förekommande fall behandlas enligt avtalsförslagets föreskrifter. Begreppet bosättning är ej definierat i förslaget. I fråga om vad som därmed förstås gäller i första hand den interna lagstiftningen i de avtalsslutande staterna [art. II (2)]. För tillämpning av avtalet i fall av s. k. dubbel bosättning föreslås utförliga regler. Dessa ansluter nära till den bestämning av bosättningsbegreppet, som antagits såsom rekommendation av OECD i fråga om dubbelsbeskattningsavtal beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter.

Sverige har tidigare ingått arvsskatteavtal med de nordiska grannländerna och med flertalet stater på den europeiska kontinenten. De svenska avtalen, liksom avtalen mellan dessa stater inbördes, bygger väsentligen på enhetliga principer för undvikande av dubbelbeskattningen. Bestämmelserna i dessa avtal innebär i korthet att beskattningsrätten till de skilda tillgångarna i kvarlåtenskapen uppdelas på visst sätt mellan de avtalsslutande staterna. Beskattningen av vissa slag av förmögenhet, främst fast egendom samt egendom nedlagd i rörelse, förbehålles som allmän regel den stat, där egendomen är belägen, med uteslutande av den andra staten. Annan egendom får i allmänhet beskattas endast i den stat, där den avlidne var bosatt vid dödsfallet.

I förhållandet till Storbritannien och Nordirland har överenskommelse ej kunnat träffas i enlighet med ovan angivna principer. Detta sammanhänger med att Storbritannien, med hänsyn till skattesystemets utformning, av ålder tillämpat andra grunder för den avtalsmässiga regleringen av dubbelbeskattning på arvsbeskattningens område. Enligt föreliggande avtalsförslag undvikes dubbelbeskattning i princip genom avräkning av den ena statens arvsskatt från skatten i den andra staten, s. k. credit of tax. Bestämmelsen härom återfinnes i art. VI. Förutom den angivna metoden föreslås i avtalet en regel innebärande en begränsning av beskattningsrätten i den stat där arvlåtaren ej var bosatt vid sitt frånfälle. Denna stat får enligt art. V (2) vid påförande av arvsskatt i princip icke taga hänsyn till annan egendom än sådan, som enligt avtalet anses vara belägen i denna stat. Motsvarande begränsning gäller icke för den andra avtalsslutande staten, d. v. s. i regel den avlidnes hemviststat, vilken i stället har att medge avräkning för den skatt som erlagts i den förstnämnda staten. Beskattningsrätten begränsas sålunda i den ena staten till där belägen egendom, men denna stat skall enligt avtalet icke minska sin skatt genom avräkningsförfarande. Den andra staten, i regel den avlidnes hemviststat, får uttaga arvsskatt enligt gällande lagstiftning men skall i uppkommande fall av dubbelbeskattning från sin skatt avräkna skatten i den förstnämnda staten.

Då den avlidne var svensk medborgare och hade hemvist i Storbritannien

förutser avtalet emellertid en annan lösning. I angivna fall äger vardera staten uttaga skatt i enlighet med sin egen lagstiftning. För att lösa uppkommande dubbelbeskattning skall i vardera staten avräkning ske för den skatt som uttagits i den andra staten. Enligt art. VI (1) skall Storbritannien från brittisk skatt på kvarlåtenskapen avräkna den svenska skatt som belöper på i Sverige belägen egendom. Den svenska arvsskatten skall enligt art. VI (2) minskas med brittisk skatt som belöper på egendom belägen utanför Sverige.

Den nu redovisade regleringen av dubbelbeskattningen på kvarlåtenskap förutsätter uttömmande föreskrifter om i vilken av de båda staterna olika slag av i kvarlåtenskapen ingående egendom skall anses belägen i avtalets mening (art. III). Sådana föreskrifter har intagits i art. IV i förslaget. Föreskrifterna har praktiskt taget oförändrade överförts från gällande svensk-brittiska arvsskatteavtal. I förslaget har tillagts en specialregel beträffande egendom som ingår i oskift dödsbo. Vissa av dessa lokaliseringsbestämmelser har samma innebörd som de regler, vilka för Sveriges del tidigare kommit till användning i andra arvsskatteavtal. Detta gäller bl. a. bestämmelserna angående rättigheter avseende fast egendom [art. IV (a): ort där den fasta egendomen finnes] samt fordringar, försäkringsförmåner och immaterialrättigheter [art. IV (c), (e) och (h): arvlätarens bosättningsort]. De för rättigheter avseende lös sak och för aktier givna bestämmelserna [art. IV (b): den faktiska förvaringsplatsen respektive (d): den stat enligt vars lagstiftning bolaget bildats] skiljer sig däremot från tidigare i flertalet svenska avtal tillämpade regler. Detsamma är förhållandet i fråga om de i art. IV intagna lokaliseringsföreskrifterna rörande fartyg, goodwill, domfästa fordringar m. m.

De nämnda lokaliseringsreglerna bör ej förstås som kollisionssnormer i den meningen att genom dem den ena avtalsslutande staten förbehålles beskattningsrätten till viss tillgång i kvarlåtenskapen med uteslutande av den andra staten. Det må framhållas att lokaliseringsreglerna i art. IV för svenskt vidkommande får särskild betydelse i följande fall. Då den avlidne var bosatt i Storbritannien skall reglerna beaktas för bestämmande av beskattningsunderlaget för arvsbeskattningen i enlighet med art. V (2), om den avlidne icke var svensk medborgare. Om den avlidne var svensk medborgare, har de betydelse vid tillämpning av det i art. VI (2) angivna avräkningsförfarandet. Lokaliseringsreglerna skall vidare, då den avlidne vid fränfallet var bosatt i Sverige, beaktas för medgivande av avräkning av skatt enligt art. VI (1).

Bestämmelserna om själva metoden för dubbelbeskattningens undanröjande har intagits i art. VI. Här föreslås, som jag tidigare antytt, att dubbelbeskattningen i princip skall undvikas genom anlitanande av den s. k. credit of tax-metoden. Denna har i fråga om arvsskatt för svenskt vid-

kommande hittills kommit till användning endast i avtalet med Spanien (SFS 1964: 97).

För Sveriges del innebär den i avtalsförslaget föreskrivna metoden följande. Avräkning från svensk skatt skall enligt avtalet ske av brittisk skatt på efterlämnad egendom belägen i Storbritannien, om den avlidne (vare sig han var svensk medborgare eller ej) vid tidpunkten för sin död var bosatt i Sverige. Vidare skall brittisk skatt på egendom i Storbritannien avräknas från svensk skatt om den avlidne var svensk medborgare bosatt i Storbritannien eller i tredje stat. Var den efterlämnade egendomen belägen i tredje stat äger sådan avräkning rum, om den avlidne vid sin död var svensk medborgare bosatt i Storbritannien. Det må anmärkas, att vid tillämpningen av bestämmelserna i art. VI endast så stor del av den svenska skatten som belöper på den dubbelbeskattade egendomen skall tagas i anspråk för avräkning av brittisk skatt.

Utöver de i den tidigare redogörelsen berörda bestämmelserna innehåller avtalsförslaget regler om vad som skall förstås med i avtalet använda uttryckssätt (art. II), framställningar om avtalets tillämpning (art. VII), utbyte av upplysningar mellan de behöriga myndigheterna (art. VIII) samt utvidgning av avtalets tillämpningsområde i territoriellt hänseende (art. IX).

De i avtalet föreslagna bestämmelserna avses skola tillämpas även beträffande Nordirland och där uttagen kvarlåtenskapsskatt [art. X (1)]. I fråga om beskattning av i dödsbo ingående fast egendom skall dock den särskilda regeln i art. X (2) iakttagas. Enligt denna skall arvsskatt ej utgå i Sverige för fast egendom i Nordirland så länge skatt ej uttages i Nordirland enligt där gällande lagstiftning för i Sverige belägen fast egendom. Var den avlidne bosatt i Sverige får dock vid bestämmandet av skattesatsen för den svenska arvsskatten på återstoden av kvarlåtenskapen hänsyn tagas till sådan i Nordirland belägen fast egendom.

Avtalet föreslås träda i kraft den dag utväxling av ratifikationshandlingarna sker samt erhålla tillämpning i fråga om kvarlåtenskap efter personer som avlider på eller efter den dagen [art. XI (3)].

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Vid tillkomsten av gällande svensk-brittiska arvsskatteavtal av år 1960 stod det klart att de i avtalet å ömse sidor gjorda åtagandena om skattelättnad endast kunde erbjuda partiella lösningar av dubbelbeskattningsfrågorna mellan de båda länderna. Att man då inte kunde nå längre betingades av en restriktiv inställning på brittisk sida, motiverad av då gällande intern brittisk lagstiftning. Icke minst med hänsyn till de nära förbindelser som råder mellan Sverige och Storbritannien har det emellertid framstått som ett starkt önskemål att få till stånd en mera definitiv reglering av avtalsfrågan. Det hinder som brittiska lagstiftningen tidigare inneburit har numera undanröjts. Det avtalsförslag,



varom förhandlingsdelegationerna enats, bygger på reciprocitetssynpunkter och innebär att dubbelbeskattningen i princip undviks fullt ut. Då förslaget får anses innebära en tillfredsställande lösning av frågorna på detta område, tillstyrker jag att detsamma godkännes från svensk sida.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härpå, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

*Sven-Olof Norberg*

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 september 1964.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Föredragande: Tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Palme.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen uti ärendena 1:o) — 4:o) fatta det beslut, som vid varje ärende antecknats.

---

3:o)

*Gemensamt utrikesdepartements- och finansärende*

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å kvarlåtenskap. Enligt artikel XI (1) i förslaget skall avtalet ratificeras.

---

Kungl. Maj:t bemyndigar ministern för utrikes ärendena att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande — underteckna avtalet.

Ur protokollet:  
S. Wahlquist

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 29 oktober 1964.*

N ä r v a r a n d e :

Statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Palme.

Sedan Kungl. Maj:t den 9 september 1964 bemyndigat ministern för utrikes ärendena att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande — underteckna avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, har avtalet den 14 oktober 1964 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 9 september 1964 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

*Hans Ohlsson*